

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 66Ek/39/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117220035
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2017:6117220035.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: T. A. T., Q..J..H., Q. Q. B.H. X/A, XXX XX B., proti povinnej: E. Q., Z.. XX.XX.XXXX, B. XXXX/XX, XXX XX X. o vymoženie úroku z omeškania vo výške 5,5% ročne zo sumy 99,-EUR od 1.12.2014 do 15.3.2017 a sumy 76,94,-EUR ako trov konania v ktorom bol vydaný exekučný titul, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 66Ek/39/2017 zo dňa 19.7.2017, takto

rozhodol:

Sudca sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 66Ek/39/2017 zo dňa 19. júla 2017 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica uznesením sp. zn. 66Ek/39/2017 zo dňa 19.7.2017, zamietol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v zmysle § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, z dôvodu rozporu návrhu na vykonanie exekúcie s Exekučným poriadkom.

2. Vyšší súdny úradník pri svojom rozhodovaní zistil rozpor návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom a so zákonom č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), keď z exekučného spisu mal preukázané, že oprávneným z exekučného titulu, je iná osoba ako osoba uvedená ako oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie, čo je, bez preukázania právneho nástupníctva v osobe oprávneného, v rozpore s Exekučným poriadkom. Keďže oprávnený uvedený v návrhu na vykonanie exekúcie súdu nijako nepreukázal, že na neho prešlo právo vyplývajúce z exekučného titulu, svedčiace inému právnomu subjektu, vyšší súdny úradník návrh na vykonanie exekúcie podaný oprávneným zamietol a svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami Exekučného poriadku uvedenými v jeho rozhodnutí.

3. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka oprávnený v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť z dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) Civilného sporového poriadku a namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

4. Podanú sťažnosť oprávnený odôvodnil skutočnosťou, že osoba povinná z exekučného titulu (žalovaná), ktorým je platobný rozkaz Okresného súdu Pezinok sp. zn. 6C/149/2016-9 zo dňa 9.2.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 8.3.2017, bola v tomto exekučnom titule, a to konkrétne vo výroku I. exekučného titulu, zaviazaná zaplatiť úrok z omeškania na účet právneho zástupcu žalobcu a vo výroku II. exekučného titulu, zaviazaná na náhradu trov konania vo výške 16,50,-EUR titulom zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia vo výške 60,44,-EUR, priamo na účet právneho zástupcu žalobcu. Ďalej oprávnený uviedol, že nakoľko povinná si svoju povinnosť uloženú jej súdnym rozhodnutím nespĺnila len voči právnomu zástupcovi žalobcu, je teda právny zástupca žalobcu oprávnený požadovať od povinnej plnenie podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Oprávnený poukázal na ust. § 48 ods. 2 Exekučného poriadku s tým, že exekúciu možno

vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá.

5. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

10. Po preskúmaní veci sa sudca stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka.

11. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 9. odôvodnenia, sudca nad rámec uvedeného poukazuje, že oprávneným je v exekučnom konaní vo všeobecnosti spravidla oprávnený z exekučného titulu. Oprávneným z exekučného titulu je v tomto prípade žalobca úspešný v pôvodnom konaní. Z exekučného titulu, ktorým je platobný rozkaz Okresného súdu Pezinok sp. zn. 6C/149/2016-9 zo dňa 9.2.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 8.3.2017, je zrejmé, že oprávnenou osobou na podanie návrhu na vykonanie exekúcie je obchodná spoločnosť Car Towing, a.s., IČO: 44 655 606, so sídlo Záhradnícka 151, 821 08 Bratislava, ktorá bola v pôvodnom konaní úspešným žalobcom (t.j. úspešnou stranou v spore, ktorej bola v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku priznaná náhrada trov konania). Z exekučného titulu je ďalej zrejmé, že oprávnený, ktorý je uvedený v návrhu na vykonanie exekúcie, bol v pôvodnom konaní právnym zástupcom žalobcu, pričom ako jeho právny zástupca je uvedený aj v tomto exekučnom titule. Z exekučného spisu vyplýva, že nijako nebolo preukázané, že by právo z exekučného titulu svedčiace v prospech uvedenej spoločnosti, ako úspešnej strany v spore, prešlo na iný právny subjekt, t.j. na oprávneného uvedeného v návrhu na vykonanie exekúcie, na čo správne poukázal aj vyšší súdny úradník vo svojom rozhodnutí.

12. Súd v tomto smere konštatuje, že právna otázka, komu patrí náhrada trov konania, v tomto prípade priznaná výrokom II. exekučného titulu, t.j. či ide o nárok advokáta, alebo o nárok strany v spore, je rozhodovacou činnosťou súdov ako aj judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky (viď napríklad uznesenie NS SR sp. zn. 5MCdo 9/2008 zo dňa 26.1.2010, uznesenie NS SR sp. zn. 1MCdo/11/2011 zo dňa 27.11.2012, uznesenie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 574/2013 zo dňa 11.9.2013) bola a je rozhodovaná dlhodobou ustáleným a konštantným spôsobom. Keďže vyššie uvedené rozhodnutia boli vydané za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, súd poukazuje na právnu úpravu náhrady trov konania v Civilnom sporovom poriadku, keď v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, náhrada trov právneho zastúpenia patrí strane v spore podľa pomeru jej úspechu v spore, pričom v zmysle § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, prijímateľom náhrady trov konania je advokát. Advokát je teda aj v zmysle súčasnej právnej úpravy iba prijímateľom náhrady trov konania, ktorá sa priznáva a patrí úspešnej strane v spore. Nakoľko advokát, zastupujúci stranu v spore, nie je sám stranou v spore (Občiansky súdny poriadok ani žiadny iný právny predpis mu postavenie strany v spore nepriznáva nikde, ani vo vzťahu k výroku o trovách konania), iba zástupcom strany v spore, advokát nie je osobou oprávnenou na náhradu trov konania a je irelevantné vzájomné usporiadanie vnútorného vzťahu advokáta a jeho klienta ako strany v spore. Teda, aj v prípade ak neúspešná strana v spore nesplní povinnosť uloženú jej právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím, advokát nemôže, na základe tohto súdneho

rozhodnutia ako exekučného titulu, podať návrh na výkon exekúcie vo vlastnom mene, ale len ako zástupca toho, komu patrí právo z exekučného titulu, a to na základe splnomocnenia.

13. Sudca v tomto smere poukazuje, že uvedené platí aj v prípade výroku I. exekučného titulu, keď priznaný nárok spočívajúci v istine a úroku z omeškania je taktiež v celom rozsahu priznaný úspešnému žalobcovi, avšak na rozdielne bankové účty, ako miesta plnenia.

14. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.